

Geliefde gemeente,

Er is in Amerika een apart soort brandweermensen, die “smokejumpers, “rookspringers” heten. Ze worden ingezet bij grote bosbranden. Met een team mensen springen ze uit het vliegtuig midden in een brandend bos. En als ze met hun uitrusting aan de grond komen, beginnen ze meteen te graven. Ze bestrijden de bosbrand met de hand, zonder water of schuim. Ze vechten tegen het vuur met zandzakken, het graven van greppels en het omhakken van bomen – met – brandende – takken. En dat midden in de rook.

Smokejumpers.

Is dat gevaarlijk? Nogal! Ze wagen hun leven. Ze opereren altijd met een vast team, vastberaden voor hun taak, soms dagen lang, constant in touw om hun doel te bereiken: nl. van het vuur te redden wat kan.

Zó springen ze in de rook.

Hier moest ik aan denken bij Jezus woorden: “ Ik heb jullie liefgehad”.

Vanuit de veilige hemel sprong de Here Jezus in de rook van deze wereld. Als geen ander kende Hij de schroeilucht van de hel. Hij wist dat er een vuur brandde, dat Hij alleen kon bestrijden. Hij was bereid om in het vuur van verraad, arrestatie, veroordeling, liefdeloosheid en executie te springen. Hij wist dat de tijd drong. En daarom sprong Hij, vocht Hij, gaf Hij zich helemaal!

En waarom?

Na zijn laatste maaltijd met zijn leerlingen zegt Hij hartstochtelijk: “Ik heb jullie lief! Ik doe dit allemaal omdat Ik van jullie houd. Dat is mijn motief. Dát alleen”.

Johannes voegt eraan toe: “Hij heeft de zijnen liefgehad tot het einde”, in het Grieks staat hier “telos”, dit is: doel. Hij heeft lief, opdat wij tot ons doel, ons levensdoel zullen komen.

Hoe komen we daar?

Wat hebben we nodig om te leven, ten volle en echt?

- 1) Dan zegt Coca Cola: je moet bruin vocht drinken uit een ronde fles.
- 2) Dan zegt computermaker Apple: je moet producten kopen met ‘i’ ervoor.
- 3) Dan kun je het Zwitserlevensgevoel najagen door in te gaan op prachtige aanbiedingen.

Het stelt ons allemaal op zijn tijd teleur.....

De Bijbel zegt ons: je hebt **liefde** nodig! Logisch!

- liefde doet leven.
- liefde maakt ons tot andere mensen.
- liefde schept verwachting en perspectief.

Ú hebt liefde nodig / **jij** / **ik**.....

En waar wij die liefde soms haast niet vinden, zegt de Here Jezus: zoek het bij Mij!

- Ik *ben* liefde.
- Ik *geef* liefde
- Ik *heb* liefde voor jou tot het einde, om tot het doel te komen waarom je op deze planeet rondloopt.

Dit laat ons zien:

God heeft alles met liefde te maken.

Liefde is niet karakteristiek voor God, of dat je zegt: dat past bij God; het is zijn karakter: God **is** liefde. Zeg dat maar veel tegen uzelf, zeg dat maar veel tegen uzelf: God **is** liefde!

Een mooi verhaal?

Nee, *waarheid*.

Kijk naar Jezus, Gods Zoon, de afspiegeling van Gods karakter.

- 1) Hij hield van ernstig zieken, raakte ze aan; gaf ze aandacht. Waar iedereen de melaatsen, de aids-patiënten van die tijd meed, daar was Hij present (1^e voorbeeld).
- 2) Hij hield van mensen die claimden alle geboden te hebben gehouden als een welbegrepen eigenbelang. Er staat dan dat de Here Jezus de rijke jongeling “aanzag en hem lief kreeg”, al veegde Hij hem pittig de mantel uit, omdat zijn bezit tussen hem en God instond (2^e voorbeeld).
- 3) Jezus hield van mensen met een handicap. Ik vind het telkens inspirerend hoe zijn ontmoeting met Bartimeus was. Als mensen Bartimeus vertellen dat Jezus geen tijd voor hem heeft, dan zegt Jezus: “*Laat hem komen. Het gaat mij nu even om deze man. Hij moet merken dat Ik van hem houd* (3^e voorbeeld).
- 4) Jezus gaf om de vrouw die vreemdging en betrapt was. Hij staat dan tussen deze vrouw en de mensen met wijzende vingers en handen vol stenen in. Jezus zegt dan: “Kijk in de spiegel van je eigen hart. Wie rein is gooit de 1^e steen”. Liefde veroordeelt niet, maar brengt tot bezinning, brengt ons bij God (4^e voorbeeld).

“Gelijk Ik jullie heb liefgehad, zegt Jezus, zullen jullie elkaar liefhebben”.

Gelijk Ik jullie heb liefgehad..... Hij meende wat Hij zei.

Liefde voor ernstig zieken, voor moralisten, voor gehandicapten, voor wie vreemd gingen. Jezus bewees het, toonde het, liet het voelen. Geen mooie zalvende woorden en dan de deur achter je dichttrekken. Geen dichtgetimmerde, dogmatisch – kloppende verhalen met een hoog “zó – is – het – gehalte” en een laag “zó – werkt – het – gehalte”.....

Jezus meende wat Hij zei.

Zijn grootste daad van liefde was toen Hij zijn armen uitstreckte aan het kruis en zei:

Ik houd zoveel van u, van jou!

Ik mag dat van God naar jullie toebrengen en zeggen: **God houdt zoveel van u, van jou, van mij.**

Het bewijs daarvoor is zijn Zoon Jezus Christus! Vanuit de veilige hemel sprong Hij in de rook van deze wereld om te redden, om een veilig bruggenhoofd te vormen, waar de rook van liefdeloosheid je niet in de ogen prikt, waar je niet verschroeit wordt door jaloersheid, boosheid en venijn.

En hoe deed Hij dat? Door een nieuw gebod te geven: gelijk Ik u liefgehad heb, heb zó elkaar lief. Het is al een oude opdracht uit het Oude Testament. Hier krijgt dit oude schilderij een nieuwe lijst en een ereplek, gegeven door de Zoon van God.

Het munt uit in eenvoud: Een christen is niet te herkennen aan zijn agenda, of krant, of sticker of visje op de auto, het christelijke hangertje of de armband. Allemaal mooi.

Maar een christen is te herkennen aan liefde. Hij volgt Jezus Christus en sprint Hem na, de rook van deze wereld in. Hij is wedergeboren tot hoop om te redden.

Voorgaande generaties christenen hebben dat in praktijk gebracht. Er is een brief bekend uit de 2^e eeuw na Christus: deze zegt: “christenen verschillen niet van andere mensen door woonplaats, taal of gebruiken. Hun leer is geen uitvinding van verstand of wetenschap. Terwijl ze de gewoonten van het land volgen in kleding, voedsel en andere zaken, vertonen ze toch een wonderlijke levenswijze: ze delen hun tafel, maar niet hun bed. Ze leven in het vlees, maar niet naar het vlees. Ze verblijven op aarde, maar zijn thuis in de hemel. Ze gehoorzamen de vastgestelde wetten, maar in hun eigen leven overtreffen ze die wetten. Ze houden van allen, maar ze worden door allen vervolgd. Ze sterven, maar worden tafelgenoten van Christus”. Tot zover deze brief.

Wat ik hiermee wil aangeven is: *het kan! Lieve broeders en zusters en jongeren: het kan!* Liefde doet mensen elkaar begrijpen, zoals een team van brandweerlieden elkaar moeten begrijpen, willen ze effectief het vuur bestrijden.

Door liefde werkt het geloof, draait een gemeente gesmeerd, liefde is de olie van de motor.

Ik begin mijn werk hier in Rotterdam.

Het is mijn verlangen om Jezus Christus te volgen, Hem na te springen de rook in, om te redden wat er te redden valt. *En er is veel te redden, ook veel te verliezen.*

Ik wil dat samen met jullie doen. Jullie zijn al begonnen, ergens is dit ook een nieuwe start. Mijn vraag is: **“wie springt er mee?”**

Wie is er zo ‘n “smokejumper”? Het is niet zonder risico. Alles wagen vóór Jezus.

Dit is een uitnodiging om de wereld te laten weten dat we christenen zijn, niet door woorden, maar door liefde; geen zoetsappige emotionele liefde als excuus voor een onveranderd leven, maar radicale, zó – werkt – het – liefde.

De Here Jezus gaf ons veel voorbeelden om na te volgen.

Ik nodig jullie uit om jullie houweel te pakken, kom bij het team.

Spring in de rook.

Amen.